

ΤΙΤΛΟΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ:

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΔΡΑΣΗΣ ΤΩΝ «ΕΝΔΙΑΜΕΣΩΝ» ΔΟΣΕΩΝ ΤΙΝΖΑΠΑΡΙΝΗΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΔΟΣΗΣ ΣΤΗ ΘΡΟΜΒΟΠΡΟΦΥΛΑΞΗ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ ΥΨΗΛΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΓΙΑ ΘΡΟΜΒΩΣΕΙΣ. ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΜΕ ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΔΕΙΚΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ.

Υποψήφιος Διδάκτωρ:

Γεώργιος Οικονόμου

Τριμελής Επιτροπή:

- 1) Βουλγαρέλης Μιχαήλ (επιβλέπων)
Καθηγητής Αιματολογίας
Ιατρική Σχολή Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών
- 2) Βλαχογιαννόπουλος Παναγιώτης
Καθηγητής Παθολογίας-Ανοσολογίας
Ιατρική Σχολή Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών
- 3) Γιαννούλη Σταυρούλα
Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Παθολογίας-Αιματολογίας
Ιατρική Σχολή Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Περίληψη θέματος:

Η συχνότητα θρομβωτικών συμβαμάτων εμφανίζει αξιοσημείωτη αύξηση, ιδίως σε νοσηλευόμενους ασθενείς υψηλού κινδύνου, τόσο εντός όσο και μετά το πέρας της νοσηλείας. Είναι κοινή η χρήση προφυλακτικής δόσης ηπαρινών χαμηλού μοριακού βάρους (ΗΧΜΒ) για την πρόληψη της φλεβοθρόμβωσης. Ωστόσο, νεότερα δεδομένα υποδεικνύουν πως η χορήγηση «ενδιάμεσων» δόσεων ΗΧΜΒ υποδορίως επιτυγχάνει αποτελεσματικότερη πρόληψη. Η τινζαπαρίνη αποτελεί μια ΗΧΜΒ με ιδιότητες φιλικότερες προς τον ασθενή, μικρότερο anti-Xa/anti-IIa λόγο, συγκριτικά με άλλες ΗΧΜΒ, καθώς και πιθανές αντιφλεγμονώδεις-αντινεοπλασματικές δράσεις μέσω της αύξησης των επιπέδων TFPI. Σκοπός μας αποτελεί η μελέτη της αποτελεσματικότητας των «ενδιάμεσων» δόσεων τινζαπαρίνης σε ασθενείς υψηλού κινδύνου για θρομβοεμβολικά επεισόδια, όπως αυτοί επιλέγονται βάσει του μοντέλου εκτίμησης Padua Score. Το συνολικό δείγμα ασθενών θα τυχαιοποιείται σε δύο επιμέρους ομάδες: η πρώτη ομάδα θα λαμβάνει «ενδιάμεσες» δόσεις τινζαπαρίνης (90-130 anti-Xa IU/kg), ενώ η δεύτερη ομάδα θα βρίσκεται υπό συμβατική-προφυλακτική δόση (75 anti-Xa IU/kg ή 0.45 ml). Η μελέτη αφορά τόσο την επίτευξη επιπέδων anti-Xa δραστηριότητας, συμβατών με επιτυχή θρομβοπροφύλαξη, όσο και την εκτίμηση της επίπτωσης θρομβωτικών ή αιμορραγικών επεισοδίων μεταξύ των δύο ομάδων ασθενών.

DOCTORAL THESIS:

COMPARATIVE STUDY OF THE EFFECT OF INTERMEDIATE DOSES OF TINZAPARIN VERSUS THE STANDARD DOSE IN THE THROMBOPROPHYLAXIS OF HOSPITALIZED PATIENTS AT HIGH RISK FOR THROMBOSIS. CORRELATION WITH LEVELS OF EFFICACY INDICATORS.

PhD Candidate:

Georgios Oikonomou

Thesis advisory committee:

- 1) Voulgarelis Michail (Supervisor)
Professor of Hematology, NKUA
- 2) Vlachogiannopoulos Panagiotis
Professor of Internal Medicine-Immunology, NKUA
- 3) Giannouli Stavroula
Associate Professor of Internal Medicine-Hematology, NKUA

Summary:

The incidence of thrombotic events shows a marked increase, especially in high-risk inpatients, both within and after hospitalization. Commonly prophylactic doses of low molecular weight heparins (LMWH) are administered to prevent venous thrombosis. However, newer data suggest that subcutaneous administration of intermediate doses of LMWH is correlated with more effective prevention of thromboembolic events. Tinzaparin is a LMWH with patient-friendly properties, a lower anti-Xa/anti-IIa ratio compared to other LMWH, as well as potential anti-inflammatory-antineoplastic actions through an increase in TFPI levels. We aim to study the efficacy of intermediate doses of tinzaparin in patients at high risk for thromboembolic events, as selected by the Padua Score assessment model. The total patient sample will be randomized into two subgroups: the first group will receive intermediate doses of tinzaparin (90-130 anti-Xa IU/kg), while the second group will be on conventional-prophylactic dosing (75 anti-Xa IU/kg or 0.45 ml). The purpose of our study is both to achieve levels of anti-Xa activity consistent with successful thromboprophylaxis and to assess the incidence of thrombotic or bleeding events between the two subgroups of patients.